

פרוטוקול מס' 98 / ד'

מישיבת ועדת הכספים
שהתקיימה ביום ג', כה' באייר תשט"ו - 17.5.55

ס.י.

הישיבה נפתחה בשעה 16.30.

- נוכחור:
- י. גורלי - היו"ר
 - א.ס. גניחובסקי
 - ס. בז'רנו
 - י. כדר
 - ס. דיין
 - א. הרצפלד
 - ח. למדן
 - ק. לוז
 - ה. סטופ
 - י. פרדר
 - א. ציזלינג
 - ח. רובין
 - ז. שפר

ס. בזק - מזכיר הוועדה

מזומנים: מר ז. שרף - הממונה על הכנסות המדינה
 ד"ר לנדאו - מכהן לממונה על הכנסות המדינה
 ד"ר ג. קיסרון - יועץ משפטי של משרד המשפטים
 סר א. הניג - יועץ משפטי של משרד המוצר

סדר-היום: חוק לתיקון פקודת מס הבולים, תשט"ו - 1955.

- - - - -

היו"ר י. גורלי: אנני פותח את הישיבה.
 חבר הכנסת רובין הגיש שאילתה בענין תקנות מס
 בולים מיום 8.4.55.

ח. רובין: בקובץ התקנות יש הוראה חדשה, תקנות חדשות אשר מטעם
 למנוע העתקה. במקרה שמישהו חותם חוזה, עליו לעשות
 אחת משתיים: או לקנות בדואר ועל זה לכתוב את החוזה, או לכתוב את החוזה
 ואחר כך ללכת למשרד של הטבעת בולים, ותוך חודש להטביע את הבול, כלומר
 דרך המשרד של הממונה על הבולים. מי שעושה חוזה בתל-אביב, ולא קנה לו
 טופס של גליון מבוטל בדואר, יש לו עכשיו האפשרות תוך שלושים יום
 ללכת למשרד הממונה על הבולים, וכשישלם את המס יקבל את זה.

יש לי ספקות רבים באיזו מידה הדבר הזה הוא חוקי.
 ספק רב אם לפחות חלק אחד של התקנות יש להם תוקף משפטי. החוק קובע
 הוראות סטטיסטיות, כתי אפסוד אחרי עשיית המספר ולבוא ולהטביע בולים.
 הפרט הזה של הסדרים סטטיסטיים, אם אין ארכה של שלושים יום. מבחינה זאת
 אין לתקנה זו בטיס חוקי. זהו פגם פורמלי שיכול כמובן לא טעם לסבך
 עניינים. אבל לא בגלל הפגם הפורמלי הזה עוררתי את הדבר, אלא בגלל אי-
 הנוחות הרבה שיש לקהל בענין זה, המטרידה אותו ללא צורך. ההבטחה לכך
 היא שזה יביע את האנשים להטביע בולים, אחרת לא יזלסו. התשובה לזה היא

מ.י.

סמי סאינו רוצה לסלם בולים או לא סילם - אז הוא לא יזלם גם עכשיו.
בטביל זה סאינו מסלם אין הבדל אם זה לפי בולים דביקים או על-ידי הטבעת
בולים או על-ידי נייר טבוייל. אי-הנוחות קיימת לא רק לגבי אנשים,
אלא גם לגבי מוסדות גדולים.

לכן אני מציע להסאיר את הנוהג הקיים שהיה בארץ מאז
נוצר הענין הזה.

הערה אחרונה: בכל שיטה פיסקלית טודרנית עוזבים את
הענין של מס בולים, זה דבר ידוע. אינני יודע אם זה תחת השפעת ארצות-
הברית, אבל אנחנו מגיעים לחיטת אולטרא פיסקליות, ובדברים טיותרים בהחלט.
לפעמים אני קורא תקנות ואני חושב שיוטבים סם אנשים שיט להם טחטבה אחת:
אין אפשר להטריד את הקהל. אינני יכול להגיד שאני מייצג בעלי עסקים,
אבל אני אוסר שאנחנו עומדים בפני דברים שאי אפשר לשאת אותם. צריך להיות
גבול בענינים מסוג זה, ואפילו אם זה מכניה 100,000 לירות - אני מוותר
על זה. אני מציע שיורידו ב-10% את החוזים.

הצפתי היא שהענין ייסאר באסתקד.

א. ציזלינג: אני מבקש תשובה לסאלה בענין הבולים שגזבים אותם שלא
לפי חוק טבל כרטיס קולנוע.

בקטר עם זה אני רוצה לסאול עוד סאלה. אני יודע
שהוגסה פניה על ענין של מס סטויים שיוטל על בתי-הקולנוע לצורך יצירת
כרטיס חינכיים לאיזה מפעל ציבורי שקטור בזה.

ד"ר לנדאו: קודם כל לצד המספטי. אני מכיה מסודר המספטים הבודק
כל צו סמוצא, יודע היטב את הענין. אבל הענין איננו
כך כמו סרובין אוטר. כאשר איט קונה בול ולא מדביק אותו, ותוך שלוטים
יום הוא נזכר בזה ורוצה להיות בסודר, הוא בא לסחלקת מס הבולים ואז הוא
מסלם מס. אותו הדבר בקטר עם נייר טבוייל. או שהוא מדביק את הבול תיכף,
או שיט לו אפשרות לבוא תוך שלוטים יום ולסדר את הענין. שלוטים יום
אלה שניחנו זה יותר ליברלי. לאזרח ניתנת כל הברחיות שהיתה לו קודם.
ענינו זאת מסיבה פסוטה וסטענו אותן הטענות מאזרחים רבים, טרוע הבהבנו
סטרות טבויילים, זו סירדה. הנסיון שלנו הראה לנו סטה סמדינות אחרות
עוסות טוב גם בטבילנו. האיש שצריך לכתוב סטר על אלף לירות, הוא צריך
להדביק עליו בול של 50 גרוט. אז מה הוא עושה? הוא היה מדביק בול של
גרוט אחד או שנים. אם הסטר שולם - הרי זה טוב. אם הדבר לא יצא לפועל,
אז הוא הדביק עוד בולים. ואם לא היה מקום על הסטר, הוא הלך למסונה על
מס בולים וסילם קנס. הראיה לכך שהכמות של המכירה של סטרות היא כזו שלא
ירענו בארץ.

אנחנו יודעים כמה אנחנו מוכרים. יש לנו בכל חודש
הכנסה של 120,000 לירות, בזמן טכל ההכנסה שלנו היתה 800,000 לירות בטנה.
ועוד דבר: את הענין של סטר טבוייל הנהגנו ב-15.5. סכרנו סטרות ב-100,000
לירות. קודם לא זכינו להכנסות כאלה. באו הבנקים וטענו שיט להם כבר
חוזים מוכנים, מה יעשו איתם? גם לזה מצאנו פתרון. עוד לא טטענו מסום
איט תלונו בקטר לזה, כך שהנוהל הוא חוקי.

לסאלתו של ציזלינג. העובדות הן אלו: לפני שלוט
סנים, בתקופתו של קפלן ז"ל לחצו העיריות ובתי הקולנוע על האוצר להקטין
את מס הבולים על השעסועים האלה. הם אמרו סס-50 גרוט הם מסלטים בטני
אופנים לחכרות כרטיס: או על-ידי קניית הסרט או על-ידי תסלום אחוזים.
הם מסלטים אחוזים כה גבוהים שאינם יכולים לעמוד בזה, ולכן הם צריכים
להגדיל בכל פעם את מחיר הכרטיס. זה יוצר מצב שהקהל חדל ללכת לקולנוע.
בתי הקולנוע הם קליינט גדול למדינה ולעיריות. הם מכניסים בטנה סכומים
גדולים. מס הכנסה טקבל את חלקו מתוך 25 פרוטות אלו.

לפי זה יוצא שהיות שהמכירה של הכרטיסים בטחיר נמוך
אינה מהווה יותר מ-25% בטמוצע, בתל-אביב רק החלק הסביעי - 15%, בחיפה
20%, בירוסלים זה אפטי. באופן כזה יוצא שדמי עמלה אינם מופרזים.

פ.י.

הבעיה השלישית ידועה גם לוועדת הכספים. עוד בתקופת קפלן ז"ל ביקש נשיא המדינה הראשון סכנו לעשות איזה דבר כדי לאפשר למוסדות המדע הגבוהים - אחר כך צירפו לזה גם את האטמים - להוסיף לכל כרטיס שעושים איזה סכום קטן של גרוש, ועל אלה הפטורים בכלל להוסיף 50 או 100 פרוטות, והסכום הזה יהווה קרן שיהגו סכנו מוסדות המדע הגבוהים: האוניברסיטה, הטכניון ומכון וייצמן. הצעת חוק זו באה לפני הממשלה לפני שנתיים. כשהכנסת קיבלה אותו ביולי או באוגוסט שנה שעברה והממשלה הוציאה את זה, היא ביטלה את זה. כטבאו אלי, אמרתי זה מוכרח להיות בחוק. על זה עוד להוסיף - זה לא חוקי.

א. ציזלינג: אני מבקש לקבל יניעה מוסכמת אם הגביה של 25 פרוטה היא בכלל חוקית.

היו"ר י. גור: מבחנו עובדים לפקודת מס בולים.

אחרי כל הדיונים שקיימנו בקשר לפקודה זו, כולל הדיון שקיימנו לאחרונה, אני מציע לוועדה את הנוסח הזה. היו הצעות אחרות, אבל בעלי ההצעות יצטרכו לבחון את הצעותיהם לנוכח הנוסח המתוקן שאני מציע. היו אז רובלין, בער, פיזלינג ואריאב, ויש לי יסוד לומר שהצעתו של אריאב לא טובה כנראה להצבעה.

ח. רובין: סעיף 75(א) אינו שייך לחוק הבולים. אני מציע לקרוא לו "חוק חובת מתן קבלות".

במקום שכתוב 50 לירות אני מציע לכתוב 100 לירות.

בסעיף 75(א) נותנים לשר האוצר סמכויות לעשות כל

מיני דברים.

היו"ר י. גור: הכל באישור ועדת הכספים.

ח. רובין: זה בלי הכנסת, ולכן אני שואל איזה סכומים ואיזה סירותים. צריך לקבוע את הסכום המינימלי. בנוגע לסירותים אני מציע שהמחוקק יקבע מינימום של 100 לירות. למטה מזה - אי אפשר.

במקום המלים "חייב למסור לקונה או למקבל השירות חשבון הנושא בולים כד"ן" אני מציע שיבואו המלים: "חייב למסור לקונה או למקבל השירות עם קבלת החשבונית, קבלה הנושאת בולים כד"ן". אם הצעה זו לא תתקבל; אני מציע להוסיף פיסקה בסוף סעיף קטן (א) האוסרת: "חשבון - למעט תעודת מסלוח של תוצרת חקלאית".

כן אני מציע בסעיף קטן (א) אחרי המלים "תמורת סכום כפי שייקבע בצו", שיבואו המלים "בתנאי שסכום זה לא יפחת מ-100 לירות".

אני מציע להוסיף בפיסקה (4) של סעיף קטן (א): "אם בשעת מתן מתן הקבלה היה ידוע מחיר הסחורה או תמורת השירות". כן אני מציע באותו סעיף במקום המלה "קבלה" לכתוב: "חשבון".

א. ציזלינג: יש לי שאלה משפטית לאחד הסעיפים, מה זה מבחינה משפטית גלם: האם זה קמח לאופה, חיטה לטחנה, דלק

להנעת מכונות וכו'?

מר א. הניג: לא כל מרגח מגדירים בחוק.

א. ציזלינג: אני מצטרף להצעתו הראשונה של רובין בקשר להפרדה בפיסקה (א) אני מבקש לסחוק את המלים "חשבון הנושא בולים". אני נגד מס עקיפין בוסף.

לסעיף 75(ב), אחרי הגדרת מיטובאי אני מציע להוסיף: "הוציא יצרן חקלאי מסדוק תוצרת חקלאית".

ס"י

אשר למיסקה (ד) אומר את דברי כאטר אטמע מה זה "גלם".
אם לא תהיה הגדרה כל אחד יעשה מה שהוא רוצה, ולכן אי אפשר להגיש חוק
בלי שהדברים ייאמרו במפורט.

היו"ר י. גורי: הטוב הזה סופיע גם בחוקים אחרים, ואף פעם לא
התעוררו ויכוחים על זה. אתה שואל מה זה חומר גלם
לצורך חוק זה ולא חתם מה זה חומר גלם. ולכן לא יכולים לסנות לך את כל
הדברים.

א. ציזלינג: אני מבקש הגדרה.

מר א. הניג: חומר גלם זוהי החורה המסמסת לייצור החורה אחרת.

א. ציזלינג: אז אני מבקש לכתוב את זה בחוק.

היו"ר י. גורי: היות ובחוקים אחרים מדובר גם בן על חומר גלם, אז
מתחיל ויכוח. אילו פירשו איזה סוגי חומר גלם, אפשר
לומר לצורך חוק זה. אבל בתור הגדרה כוללת?

א. ציזלינג: אני מציע להעביר את סעיף קטן (ד) מסקום זה לסעיף
2, ויסומן כ-2(ב). פה יש מתן חשבונות בלי קטר עם
בולים, אז יצא מדווקא סיטונאים שעסקיהם מסובכים לא יהיו חייבים לתת
חשבונות. אינני מבין מדוע. אז אם אתה רוצה להחריף אותם מסס בולים, זה
בסדר, אבל אז לכתוב את זה בטקום שסייך לכס בולים.

היו"ר י. גורי: החוק הזה עוסק בחשבונות הנוצאים חובת מס בולים. אתה
מציע חוק חדש. גם כשאין חובת בול צריך לתת חשבון.

א. ציזלינג: אם הוא לא חייב לתת חשבון על סכום של אלף לירות, לא
כדאי לבקר אחר כך אם החשבון הזה חייב היה בבול או
לא. אם אתה אומר שחשבון כזה יהיה פטור מבול, בלי חשבון לא תדע זאת.

אני מבקש להעביר את סעיף קטן (ד) בתור סעיף קטן (ג)
לסעיף (2) ולנסח אותו כך: "מכירת החורה לייצור
המסמסת בה כחומר לייצור החורה אחרת או לעיבוד החורה או לכל החורה המיו-
עדת לייצור החקלאי".

ד"ר ג. קיטרון: הערה כללית לענין ההגדרה. הנסיון בכל העולם מלמד
שישנם מוצגים שאין להגדיר אותם מסיבה חיובית או
שלילית: חיובית - שכל איש יודע מה פירוטם. שלילית - כשתחיל להגדיר,
לא תצא טזה. אני מבקש לא להגדיר חומר גלם, ולסחוק את ההגדרות של
סיטונאי וקמעונאי.

א. ציזלינג: אני מבקש לסחוק את סעיף קטן (ח).
אני רוצה לדעת אם קיבלו את הצעת סעיף 2. אם לא -
אני מבקש לסחוק את סעיף 2 כולו. אם לא תקבלו את האלטרנטיבה, אני מבקש
להוסיף אחרי המלים "שעליהן סולם מס בלו" את המלים: "ועל כל תוצרת חקלאית
טנוצרת בארץ".

ח. רובין: יש לי הערה אחת. אני אינני חסיו של סיסת ההגדרות.
אבל בחוקים פיסקליים צריך להיות ברור למה הכוונה:
אלה אינם חוקים רגילים. חוק פיסקלי תובע בהירות.

עכשיו כמה הצעות. בסעיף (ב) אחרי הגדרת הטלה
"סיטונאי" להוסיף את המלים: "לגבי תוצרת חקלאית ואגודה שיתופית המסווקת
תוצרת חקלאית". אחרת, "תנובה" לא תצא מחשבונות ובולים בשעת מכירת ירקות.

לסעיף קטן (ג) - אני מציע בטקום סעיף זה: "הקבלה -
לפי סעיף קטן (א) - תיסטר עם קבלת התשלום עבור החורה או הירדות, או עם
קבלת התשלום הראשון - במקרה שהיו כמה תשלומים".

ט.י.

את סעיף קטן (ד) אני מציע למחוק. הוראות סעיף זה לא יחולו על מכירת סחורה לייצרן המסתמך בה לייצור תוצרתו.

את סעיף קטן (ה) אני צריך למחוק. אינני יודע אין עושים זאת. דבר אחד ברור, שקשה לעמוד בזה בטענות.

בסעיף קטן (ו) במקום המלה "חשבון" תבוא המלה "קבלה". וכן מציע אני להוסיף אחרי המלה "בתקנות" את המלים "באיטור ועדת הכספים של הכנסת".

בסעיף קטן (ז) אני מציע להוסיף: "עבירה לפי חוק זה תתייחסן שנה אחת אחרי גיבושה".

את סעיף קטן (ח) אני מציע למחוק. אני מציע סעיף קטן נוסף: "במידה שבכל חיקוק אשר הוטלה חובת מתן חשבונות או קבלות לא תוטל חובה כזו לפי חוק זה".

בסעיף (2) במקום המלה "חשבונות" אני מציע להגיד "קבלות". ובמקום "50 לירות" - "100 לירות".

היו"ר י. גורלי: חבר הכנסת בדר מציע:

(א) במקום הפסקה המתחילה במלים "וכן אדם הנותן שירות" והסתמילת במלים: "או סוג של שירותים" תבוא פסקה זו: "וכן אדם הנותן שירות מהשירותים הכפופים בסעיף קטן (אא) לאדם אחר".

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן (אא) זה:

- (1) הארחה בבית-מלון תמורת סכום העולה על 1,000 לירות.
- (2) שירות של עורך-דין, מהנדס או רואה-חשבון ללקוחו, תמורת סכום העולה על 5,000 לירות.
- (3) שירות של קבלן ללקוחו בסכום העולה על 5,000 לירות.
- (4) שירות בטיעות לחו"ל בסכום העולה על 1,000 לירות.

(ג) לסעיף (ז) לפקודה מציע חבר הכנסת בדר במקום "250 ל"י" - "50 ל"י".

אנחנו עוברים להצבעות.

(אחרי כן דשמה אט).

היו"ר י. גורי :

אני חייב תשובה לחבר הכנסת רובין.
חבר הכנסת רובין שאלני בראשית
דבריו מה דעה המציע לתקן את סעיף 75א(א): למחוק את המלים "תמורת...
10 ל"י" ולמסור את הדבר לסמכותו של שר האוצר באישורה של ועדת
הכספים. על כך אני משיב.

בנוסף הקודם ניתנה לשר האוצר סמכות
לקבוע את סוגי השירותים, וגם זאת באישורה של ועדת הכספים. נקבע סך
של - 10 ל"י בגוף החוק. תוך בירור נוסף נתברר לי ולמציעים אחרים
שיש לבחון עוד את סוגי השירותים, ואם אין ביכולתנו לקבוע בגוף החוק
את סוגי השירותים הרי יש למסור זאת לסמכותו של שר האוצר באישורה
של ועדת הכספים. יש שירותים לגביהם לא נכון יהיה לקבוע סך של
10 ל"י.

חבר הכנסת רובין עורר פה שאלה עליה
צריך ליתן את הדעת. בסעיף (ה) למעשה שני חלקים: הרישא האומרת
"אשר לכי טבען מהות עיסקה אחת" - ולגבי הדבר הזה אין לי פקפוקים;
והסיפא האומרת "או שבוצעו כולן ביום אחד" - וכאן מתעוררת השאלה.
בניח שאדם חילק עיסקה מסוימת לחמה חלקים, הוא בא אחר כך וטוען,
כי אלה בוצעו ביום אחד. דבר זה יכול להגיע לאבטורדום ויש בו כדי
ליצור פרצה לעבריינות. בדמה לי, על כן, כי אין הסיפא מנוסחת כראוי.

הצעתם של חברי הכנסת רובין ואיזלינג
לכתוב במקום המונח חומרי גלם "המשתמשת ליצור תוצרתו" אינה עומדת
בסתירה למגמת היועצים המשפטיים באומרים "חומר גלם". מבחינה עניינית,
אם כן, לגבי התוכן אין כאן כל חילוקי דעות ואין כל הבדל, וחושבני
שמן הראוי להגיע לידי מונח מוטכם בענין זה.

א. איזלינג :

שאלתי האלה עליה לא קבלתי תשובה.
כתוב כי סיטונאי הוא אדם שעיקר
עסקו מכירה למאסיבי. האם ייצרן המוכר סחורה לקמעוני חייב בזאת
או לא?

היו"ר י. גורי :

הכוונה היא גם לייצרן שעיקר עיסקו
מכירה לקמעוני.

א. איזלינג :

אני מבקש לתקן ברוח זו: סיטונאי
וייצרן המוכר סחורה במטרת עיסקו
בסעיף 75א(א). למעשה איני יודע לישם מה כתוב כאן "במטרת עיסקו".
לפי דעתי זה מיותר.

היו"ר י. גורי :

גם אני חושב שאין צורך בכך.

מר הניג :

אפשר לכתוב "המשתמשת לייצור תוצרתו"
במקום המלים "חומר גלם". זה באמת
היינו הך, אלא שיש לזכור כי אנו רגילים בכל החוקים להשתמש במונח
זה של "חומר גלם" ואין טעם לסטות בחוק זה מן הנוהג.

נ ת ק ב ל "המשתמש בה כגלם ליצור תוצרתו"

נ ת ק ב ל : למחוק המלים "במטרת עיסקו"

א. איזלינג :

האם חומרים "לצרכי ייצור" הנמכרים
לייצרן חייבים או פטורים?

מר הניג :

בין מה ומה הוא פטור, היות ואיננו
קמעוני.

הינו"ר י. גורני :

אנו עוברים להצבעה. מקרא את
ההצעה לילי ואחר כך את ההצעות

המקבילות.

לפני שנעבור לסעיף 1 של החוק
נצביע את הצעתם של חברי הכנסת ח. רובין וא. ציזלינג לגבי
הכותרת.

הצעתם אומרת: להפריד בין סעיף 1
לסעיף 2 ולערוך את סעיף 1 כחוק נפרד ויקרא "חוק חובת סתן
השבונות, תשס"ו-1955".

ה צ ב ע ה

הצעתם של חברי הכנסת ח. רובין וא. ציזלינג
לגבי הכותרת - לא נתקבלה.

הסתייגות לחברי הכנסת רובין וציזלינג

ס ע י ף 1
=====

הינו"ר י. גורני :

אני קורא את הצעתי:

75א (א) "סיטונאי או ייצרן הסוכר מחורה
לקטעונאי בסכום של - 50 ל"י או יותר, וכן אדם הנותן שירות
מהשירותים אשר עד המוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, קבעו
בזו, תמורת סכום שנקבע באותו צו, חייב למסור לקונה או לקבל
השירות חשבון הנושא בולים כדין ובו יצויינו פרטים אלה:

- (1) יום הסוכר או נותן השירות ומענו;
- (2) יום הקונה או מקבל השירות;
- (3) תיאור הסחורה או סוג השירות;
- (4) מחיר הסחורה או תמורת השירות"

א. ציזלינג :

נוסף על הסתייגותי אני מציע לתקן
את הצעתך ולהוסיף ב(4) מחיר הסחורה
וכמותה. כן להוסיף סעיף (5) תאריך סתן החשבון.

ב ת ק ב ל - (1) תמורת הסחורה וכמותה

(2) תאריך סתן החשבון.

הינו"ר י. גורני :

אני קורא את ההצעות המקבילות.

קודם כל הצעותיו של חבר הכנסת רובין:

" (א) במקום "50 ל"י" יבוא "100 ל"י".

(ב) אחרי הטלים "ובסכום שנקבע באותו צו"
יבואו הטלים "בתנאי שסכום זה לא יפחת מ-100 ל"י".

(ג) בפסקה (4) להוסיף "אם בשעת קבלת
התשלום וסתן החשבון היה ידוע מחיר הסחורה או שכר השירות".

(ד) אחרי פסקה (5) תבוא פסקה (6):
"גובה התשלום שנתקבל עם סתן החשבון או לפני סתן החשבון"

א.ס.

ה צ ב ע ה

- הצעה א' של חבר הכנסת רובין - לא בתקבלה.
- הצעה ב' " " " " - לא בתקבלה.
- הצעה ג' " " " " - לא בתקבלה.
- הצעה ד' " " " " - לא בתקבלה.

4 הסתייגויות לחבר הכנסת רובין.

היו"ר י. גורי: חברי הכנסת ח. רובין ונ. ציזלינג פציעים: במקום הסלים "חייב לסטור לקונה או לסקבל השירות חשבון סבוייל כדין" יבואו הסלים "חייב לסטור לקונה או לסקבל השירות לאחר קבלת החשלוט או החשלוט הרצוין חשבון סבוייל כדין".

אלטרנטיבה: לסחוק את הסלים "סבוייל כדין", ולהוסיף סעיף קטן זה (א) בטעיף זה: חשבון - לטעט תעודת משלוח של תוצרת חקלאית".

ה צ ב ע ה

- ההצעה הסלומפת של חברי הכנסת רובין וציזלינג - לא בתקבלה.
- הצעת האלטרנטיבה הסלומפת - לא בתקבלה.

הסתייגות לחברי הכנסת רובין וציזלינג

היו"ר י. גורי: אגלי קורא את הצעותיו של חבר הכנסת בדר.

"א" במקום הפסקה המתחילה בסלים "וכן אדם הנותן שירות" והמסתיימת בסלים "ובטכום שבקבע באותו צו" תבוא פסקה זו: "וכן אדם הנותן שירות מהשירותים המפורטים בטעיף קטן (א) לאדם אחר";

ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן (אא)

זה: "א) השירותים אשר עליהם חל סעיף קטן (א) הם:

- 1) הארחה בבית סלון תמורת טכום העולה על 1,000 ל"י.
- 2) שירות של עורך-דין, טהנדט או רואה חשבון ללקוחו, תמורת טכום העולה על 5,000 ל"י.
- 3) שירות של קבלן ללקוחו בטכום העולה על 5,000 ל"י.
- 4) שירות נסיעות לחוץ לארץ בטכום העולה על 1,000 ל"י.

ה צ ב ע ה

- הצעה א' של חבר הכנסת בדר - לא בתקבלה.
- הצעה ב' (1) " " " " - לא בתקבלה.
- הצעה ב' (2) " " " " - לא בתקבלה.
- הצעה ב' (3) " " " " - לא בתקבלה.
- הצעה ב' (4) " " " " - לא בתקבלה.

הסתייגויות לחבר הכנסת בדר

ההצעה כפי שנוסחה על ידי יו"ר - בתקבלה.

היו"ר י. גורלי:

אני קורא סעיף 75א(ב)

"בסעיף זה: טיסונאי - מי שעיקר עסקו מכירה לקטעונאי; קטעונאי - מי שעיקר עסקו מכירה לארכון."

חברי הכנסת ח. רובין וא. ציזלינג מציעים בסעיף זה: אחרי הגדרת טיסונאי יבוא סעיף זה: "טיסונאי וייצורן - לפעט ייצורן חקלאי לגבי תוצרת חקלאית ומגודה שתופית המשווקת תוצרת חקלאית".

ה צ ב ע ה

הצעתם הסיומתת ל חברי הכנסת רובין וציזלינג - לא בתקבלה.

הצעה 75א(ב) כפי שנוסחה על ידי יו"ר - בתקבלה.

הסתייגות לחברי הכנסת רובין וציזלינג.

היו"ר י. גורלי:

אני קורא סעיף 75א(ג):

"החשבון לפי סעיף קטן (א) יימסר, לגבי מכירת סחורה, לא יאוחר מתום 30 יום מיום מסירתה לל הסחורה לקונה ולגבי סתן שירות במועד יייקבע בצו".

חבר הכנסת ח. רובין מציע בסעיף זה: במקום סעיף קטן (ג) יבוא סעיף זה: "(ג) החשבון - לפי סעיף קטן (א) - יימסר עם קבלת החילום עבור הסחורה או השירות, או עם קבלת החילום הראשון - במקרה שהיו כמה חילוסים".

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת ח. רובין - לא בתקבלה.

ההצעה, כפי שנוסחה על ידי יו"ר - בתקבלה.

הסתייגות לחבר הכנסת ח. רובין.

היו"ר י. גורלי:

אני קורא סעיף 75א(ד):

"הודאות סעיף זה לא יחולו על מכירת סחורה לייצורן המסתמש בה כגלם לייצור חוזרתו."

ד"ר קיטרון: אני מבקש להעביר את הסעיף הזה לסעיף (ח).

א. ציזלינג: אני מציע להשאיר את הסעיף ולסמן אותו כסעיף (ב) בסעיף 2.

ההצעה הסיומתת שלי ושל חבר הכנסת רובין היא: למחוק את הטלה "כגלם". ההצעה הסלישית: להוסיף את הטלים "ולסחורה הסיוערת לייצור חקלאי".

ה צ ב ע ה

הצעה א' ליל חברי הכנסת חג רובין וא. ציזלינג
הסימון (2) ל"ספק והסעיף יסומן בסעיף 2 (ב) -
לא בתקבלה.

הצעה ב' ליל חברי הכנסת רובין וציזלינג:
לסחוק את הטלה "כגלם" - לא בתקבלה.

הצעה ג' ליל חברי הכנסת רובין וציזלינג:
להוסיף את הסלים "ועל סכיות שחורה הסיועדת
לייצור חקלאי" - לא בתקבלה.

סעיף 75א(ד), כפי שהוצע על ידי יו"ר - נ ת ק ב ל.
הוחלט לספחו לסעיף (ח).

הסתייגויות לחברי הכנסת רובין וציזלינג.

היו"ר י. גורי:

אני קורא סעיף (ה) שיהיה (ד):
"סכירת שחורה לקובה או מתן שירות לכקבל
שירות בכספר פעולות אשר לפי טבען שחורות עיסקה אחת או שבוצעו כולן
ביום אחד רואים אותן, לענין סעיף זה, כסכירה אחת או כמתן שירות אחד".
חבר הכנסת רובין מציע לסחוק את הסעיף.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת רובין - לא בתקבלה.

סעיף 75א(ה) כפי שהוצע על ידי יו"ר - נ ת ק ב ל.

הסתייגות לחבר הכנסת רובין.

היו"ר י. גורי:

אני קורא סעיף (ו) שיהיה טעה סעיף (ה):
"העתק החשבון או כפל סכמו יישטר בידי
מוסר החשבון שנתיים. העתק או הכפל יסומן כפי שיקבע בתקנות".

חבר הכנסת רובין מציע: במקום הטלה
"חשבון" תבוא הטלה "קבלה". אלטרנטיבה - לסחוק את הסעיף כולו.

חבר הכנסת בדר מציע לסחוק את הסעיף.

ה צ ב ע ה

הצעתו ליל חבר הכנסת רובין בענין קבלה - לא בתקבלה.

הצעתם המשותפת ליל חברי הכנסת רובין ובדר - לא בתקבלה.

סעיף 75א(ו) כפי שהוצע על ידי יו"ר - נ ת ק ב ל.

הסתייגות לחברי הכנסת רובין ובדר.

היו"ר י. גורלי : אני קורא סעיף 75א(ז) שיהיה סעיף (ו):

"העובר על הוראות סעיף זה יוטל עליו קנס ל-250 בעד כל חשבון יהיה צריך לתת ולא נתן או בעד כל חשבון ילגביו נעברה עבירה אחרת על הוראות סעיף זה".

חבר הכנסת רובין מציע:

(א) במקום "250 ל"י" יבוא "100 ל"י".

(ב) סעיף קטן (ז) יסומן (ז) 1 ואחריו תבוא פסקה זו: (2) עבירה לפי חוק זה תתיימן שנה אחת אחרי ביצועה".

חבר הכנסת בדר מציע: במקום "250 ל"י

יבוא "50 ל"י".

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

הצעה א' של חבר הכנסת רובין - לא נתקבלה.

הצעה ב' של חבר הכנסת רובין - לא נתקבלה.

הצעה (ז) כפי שהוצעה על-ידי היו"ר הועדה - נ ת ק בלה.

הסתייגות לחברי הכנסת רובין ובדר.

היו"ר י. גורלי :

אני קורא סעיף (ח): "הוראות סעיף זה לא יחולו על שכירת סחורה לחו"ל". לסעיף זה יש לארץ כפיסקה (2) את סעיף (ד) האומר: "הוראות סעיף זה לא יחולו על שכירת סחורה לייצור המסתמס בה כגלם לייצור תוצרתו".

חברי הכנסת רובין וציזלינג מציעים לפחוק את פסקה (1) האומרת: "על שכירת סחורה לייצור המסתמס בה כגלם לייצור תוצרתו".

ובסעיף (ח) (2) הם מציעים להוסיף את המלים "ועל שכירת סחורה המיועדת לייצור חקלאי". - על כך כבר הצבענו.

ד"ר קיטרנו :

אנו מבקשים לא לחלק את הסעיף לשניים. בפעם הראשונה יועדה פרלמנטרית שתערבת בעניני סגנון גרידא. בדרך כלל יש לבנן כללים סגלנו סתי יש לחלק וסתי אין צורך בכך.

היו"ר י. גורלי :

טבחינת ההגיון אני מסכים עם ד"ר קיטרנו, אבל איני חושב שאם הועדה תנהג אחרת - תחרוג סגדר סטכיותיה.

ד"ר קיטרנו : זאת לא אמרתי.

ה צ ב ע ה

הוחלט לחלק את הסעיף לשניים.

הצעת הסיומת ל"חברי הכנסת רובין וצ'זלינג
לחקוק פסקה (1) - לא נתקבלה.

הצעה בפני ההוצעה על ידי יו"ר הוועדה - נ.ת.ט.ב.ל.ה.

היו"ר י. גורני:
הצעה בוטפת לחבר הכנסת רובין להוסיף
סעיף ט' המוסר: "בסדה "בכל חיקוק אחר
הוטלה חובת סתן קבלות או חשבונות לא תוסל חובה כזו על פי חוק זה".

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת רובין - לא נתקבלה.

ס ע י פ 2
=====

ז. שפר:
הנוסח אינו ברור לסדי. במסדר "על כל
50 ל"י ועל כל חלק סתן" אינך יודע אם
על חלק הסכום העולה על חמישים ל"י או מפילו פחות סטנו. האוונה
בודאי לחלק העולה על חמישים ל"י, אבל הנוסח אינו ברור.

מר הניג:
לפי סעיף 75א(ג) יוצא שעל סכום הקטן
מ-50 ל"י אין הוא חייב כלל, והאוונה
היא, על כן, אך ורק לחלק העולה על 50 ל"י.

ז. שפר:
מדוע לא תכתוב "ועל כל חלק נוסף"?

מר הניג:
כשנגיע לשירותים - ניסוח כזה יפריע.
אם כך בכתוב הרע שזה יחייב אותנו
להחליט שגם סכום הנופל מ-50 ל"י תסודת שירות - לא יהיה חייב.

היו"ר י. גורני:
הצדק עם חבר הכנסת שפר. יתכן שבחינה
משפטית הניסוח הזה הוא טוב, אבל שבחינת
הענין - אינו ברור. יש להביט ולהגיש לעם חוקים ברורים.

מר הניג:
אם תסכיםו בנסח את הסעיף כך:

"בתוספת לפקודה לאחר פרט 39, ייווסף פרט
זה: חשבונות 40. חשבונות שחובה לתיתם לפי סעיף 75א:
(1) במכירת סחורה -

- (א) בפחות מ-50 לירות - פטור
- (ב) ב-50 לירות ומעלה - על כל 50 ל"י ועל כל חלק סתן

- (2) במכירת סחורה שישולט עליה בלו - פטור
- (א) בפחות מ-50 לירות
- (ב) ב-50 לירות ומעלה - על כל 50 ל"י ועל כל חלק סתן

- (3) בסתן שירות - פטור
- (א) בפחות מן הסכום שנקבע לאותו שירות באו לפי סעיף 75א(ג)
- (ב) בסכום המסור ומעלה - על כל 50 ל"י ועל כל חלק סתן

היו"ר י. גורני:
נוסח זה הוא באמת הרבה יותר ברור
מן הקודם.

חברי הכנסת רובין וציזלינג מציעים
לטחוק את הסעיף. אלטרנטיבה: אחרי המלים "במכירת טחורה ששולם עליה
בלו" יבואו המלים "וכן במכירת כל תוצרת מקלאית שנוצרה במרץ".

אלטרנטיבה: לחבר הכנסת רובין: בטקום
המלים 50 לירות בכל מקום בו הן כתובות, יבואו המלים 100 לירות.

ה צ ב ע ה

הצעתם המשותפת של חברי הכנסת רובין וציזלינג
לטחוק את הסעיף - לא בתקבלה.

ההצעת האלטרנטיבה של חבר הכנסת רובין
וציזלינג - לא בתקבלה.

הצעת האלטרנטיבה של חבר הכנסת רובין - לא בתקבלה.

סעיף 2 על שלשה סעיפי המסנה - נ ת ק ב ל.

הסתייבות לחברי הכנסת רובין וציזלינג.

הישיבה ננעלה בשעה 20.00.